

Bestselerių
„Pamotė“.
„Kai meilė brangesnė
už gyvenimą“ ir
„Tarp meilės ir
milijonų“ autorės
knyga!

Ar dėl sesers svajonės verta
paaukoti jausmus
vieninteliam vyrui, kurį kada
nors mylėjai?

NETIKRA sesuo

DOVILĖ KUČEVIČIENĖ

obuolys.

DOVILĖ KUČEVIČIENĖ

*NETIKRA
sesuo*

Romanas

Skiriu Šarūnui.

Ačiū, kad esi mano brolis

KLĖJA

Prieš 10 metų

Bundu iš tamsos...

Skauda visą kūną...

Silpna...

Išgirstu kraupų mamos klyksmą už durų. Po kaulų čiulpų paėmimo procedūros kaip visada guliu viena. Man atrodo, kad skauda viską, o labiausiai širdį. Kaip peiliu pjauna tas baisus suvokimas: aš net savo šeimai nereikalinga – esu tik organų donoras. Ateina, pasiima ir išeina.

Mama klykia: aidi visoje ligoninėje. Girdžiu, kaip koridoriumi laksto gydytojai ir slaugytojai. Balsų kakofonija užlieja ausis. Sunkiai pakylu iš lovos ir svaigstančia galva nusvirduliuoju prie durų. Tačiau taip silpna, kad tas kelias iki koridoriaus atrodo neįveikiamas. Pila šaltas prakaitas, kojos vos laiko kūną, bet privalau sužinoti, kas vyksta ir kodėl mano mama taip šaukia.

Pravėrus palatos duris pasitinka dar didesnė įvairių garsų ir riksmų jūra. Negaliu suvokti, kas ką kalba ir ką klykia mama. Lyg per rūką stebiu vykstančią baisią dramą.

Gydytojas, užsigulęs Kaju, iš visų jėgų dar bando užvesti širdelę: stipriais judesiais atlieka širdies masažą. Vienos slaugytojos, užsidengusios ranka burnas, tik stebi, kitos dar laksto aplinkui, norėdamos padėti, tik veltui.

Mama klykia ir, isterijos ištikta, krinta ant žemės, apimta nevilties. Tėvas kiek galėdamas mėgina ją išlaikyti, tačiau paties didelės baimės sklidinios akys žvelgia tik į sūnų. Kamilė, tiesiog sulindusi į palatos kampą, tyliai rauda. Šis tragiškas vaizdas išliks man akyse amžiams. Tuo metu nesuvokiau, jog mamos klyksmai ir graudūs maldavimai padėti visam laikui įsirėš mano naktiniuose košmaruose.

Kajus išėjo netikėtai. Kai jau atrodė, kad po ilgų metų kančios ir kovos su negailestinga liga vėl džiaugsimės remisija. Deja...

Persodinus kaulų čiulpus jam staigiai ėmė blogėti. Temperatūra mušė rekordus. Brolio kūnas buvo pavargęs nuo nuolatinės kovos su liga. Imunitetas visiškai nusilpęs. Širdis pavargo plakti...

Mama kaltino visus. Gydytojus, tėvą, o ypač mane. Atrodė, kad visus baisiausių žodžių, kuriuos tik galima

rasti, ji surinko ir išrėkė man. Širdis plyšo iš skausmo ir nevilties. Buvo baisu prarasti brolių, tačiau baisiausia – tas šaltis, sklidęs iš visų, ir tylus kaltinimas, kad aš esu gyva, o Kajaus nebėra.

Artimųjų šaltis ir panieka pasėjo nepasitikėjimą savimi ir žmonėmis. Atrodė, manęs niekas ir niekada nemylės. Niekas niekada nesupras, ir liksiu šiam pasaulyje viena. Jeigu šeima, mama ir tėtis, nemyli, neužjaučia ir engia, tai ką kalbėti apie žmones, kurie manęs nepažįsta...

KLĖJA

Dabar...

– Klėja, niekas tavęs neklausia, nori ar ne! – piktai su manim bendrauja mama. – Privalai! – net akis išsproginusi tvirtina.

– Mama, nešauk ant Klėjos. Mes ją netikėtai užpuolėme su šiuo prašymu. Leiskim nors susivokti, ko iš jos norima, – ramiai prašo Kamilė.

– Užjaučiu, Kamile, – vieninteliai žodžiai, kuriuos dabar galiu ištarti. Tikrai nesitikėjau mamos ir sesers apsilankymo, o dar su tokiu prašymu.

– Sese, juk supranti, kad esi vienintelė mano viltis – tik tu gali išsaugoti mano gyvenimą ir šeimą, – verksmingu balsu kalba sesuo.

– Dabar nieko nesuprantu, nes jūsų apsilankymas ir juolab prašymas – kaip perkūnas iš giedro dangaus! – Protas vis dar stengiasi suprasti mamos ir sesers žodžius.

– Klėja, baik čia išsidirbinėti! Nėra laiko tavo mąstymams. Sesers santuoka pavojuje. Nejau negirdi, ką tau jau visą valandą aiškiname? – sako lyg nevisprotei. Niekada ji manęs nemylėjo. Jeigu ne Kajaus liga, manęs net nebūtų gimdžiusi...

– Įsivaizduojate, ko prašote? Tai ne nueiti į parduotuvę ar atiduoti kokį patinkantį drabužį... – Rankos virpa. Siaubas – gimiau tik tam, kad būčiau bandomasis triušis. Rankomis susiėmusi veidą pravirkstu.

– Mama, nespauk sesers. Juk prašome ne duonos iškepti. Nurimk, Klėja! Aš suprantu ir tikrai pasiruošusi laukti tavo atsakymo. Sakyk, ko nori, ir mes išpildysime, – priėjusi apkabina, tik tas glėbys visiškai neguodžia.

– Kamile, neturime laiko! Tavo vyras ilgai nelauks. Klėja privalo pasiaukoti. Ji mane nuvylė, kai neišgelbėjo Kajaus. Tu man skolinga! – pirštu į mane beda motina. Ar tikra, savo vaiką mylinti mama taip elgiasi?

Atėjau į šį pasaulį ne kaip tėvų meilės vaisius, bet kaip daiktas išgelbėti sūnaus... mano brolio Kajaus. Dešimties metų jam nustatė leukemiją. Pirmiausia buvo kovojama vaistais, chemoterapija, bet gydymas rezultatų nedavė. Todėl nuspręsta susilaukti dar vieno vaiko, kuris bus donoras jų mylimam, tobulam sūnui Kajui. Nuo mažens nejaučiau nei tėvų ar brolio su sese meilės, negavau dėmesio. Bet viską teisinau sunkia Kajaus liga: jam nerūpėjo niekas,

jis sirgo, kentė skausmus, ir visa šeima buvo susitelkusi išgelbėti jį, vienintelį sūnų. Dažnai pagalvodavau: jei būčiau gimusi berniuku, gal tėvai būtų mylėję.

– Mama, o tu mane kada nors mylėjai? – pakeliu į ją ašarotas akis.

– Kokias nesąmones kalbi! – net prunkšteli iš nepasitenkinimo. – Dabar kalbame apie Kamilę ir jos laimę, kuo čia dėta meilė tau?

– Tuo, kad ir aš esu tavo dukra. O apie mane negalvoji. Dabar tau svarbiausia Kamilė, kai buvo gyvas Kajas – svarbiausias buvo jis. – Po šių žodžių mama man taip skelia antausį, kad net ausyse spengia.

– Mama, ką darai? – sugriebia ranką Kamilė. – Atėjo me prašyti paslaugos, o tu ją talžai?

– Aš prie to pratusi. Šaukimai, rėkimai, reikalavimai, stumdymai, mušimai... Tai viskas, ko sulaukiu iš mamos! – Pykstu, nežmoniškai pykstu. Kiek dar ji mane žemins?

– Nori meilės, – per sukąstus dantis košia, – išpildyk Kamilės prašymą. Padaryk bent vieną gerą dalyką šiai šeimai! – žodžiai kaip peiliai sminga į širdį. Noriu paklausti, kas nuo trejų metų kentė nežmoniškų skausmų dėl Kajaus. Juk man, o ne jai buvo išimamos kamieninės ląstelės, kurios turėjo išsaugoti Kajui gyvybę. Man ši procedūra buvo nepakenčiamai skausminga. Būdama vaikas,

nesupratau, kodėl kankina, o po visko manęs nei mama, nei tėvas neguodžia, visada esu paliekama palatoje viena. Bet šis klausimas stringa gerklėje. Juk vis tiek liksiu nesuprasta.

– Klėja, tu paskutinė viltis, galinti išsaugoti mano šeimos laimę! – Sesuo pritūpusi prie manęs ima glostyti galvą.

– Noriu pabūti viena. Prašau mane palikti, – kūkčioju.

– Pirmiau sutik, o paskui galėsi būti viena, kiek norėsi! – vis dar valdoma įsiūčio, sako mama.

– Man reikia laiko. Prašau duoti man laiko, – maldaujamai pažvelgiu į seserį. – PRA – ŠAU.

– Kiek jo reikia? – jau pykteli Kamilė.

– Nežinau. Juk prašai pagimdyti tau ir tavo vyrui vaiką. Ar pagalvoji, ko prašote? Kaip man paskui teks tą mažylį atiduoti? Juk jis – ne šuniukas... – Sprogsta galva nuo to, ką šiandien išgirdau, ir dar baisiau, kad privalėsiu svarstyti šį sesers prašymą, nes kitaip būsiu išsižadėta šeimos.

– Gerai, duosiu savaitę apmąstyti. Bet labai tikiuosi, kad atsakymas bus teigiamas! – Antras sakinyš – kaip Kamilės grasinimas.

RĖJUS

– Šiandien tu buvai nuostabi! – sunkiai alsuodamas nusiritu nuo Anos. Ji lovoje tikra nimfa. Jai nieko nėra neįmanoma... Šiai moteriai neegzistuoja tabu, ir mane tai žavi. Su ja galiu atsipalaiduoti, nes Ana nieko iš manęs nereikalauja. Ji jau daugiau kaip metus – tobulas mano žaisliukas.

– Visada tavo paslaugoms! – apsilaižo nuo bučinių išburkusias lūpas. Nužvelgiu nuogą prie manęs susiraičiusį kūną. Negailestingas jai šiandien buvau. Krūtys sukan-džiotos, dantų žymės palikau giliai – prireiks ne vienos dienos joms išnykti. Ryškėjančios kraujosruvos ant klubų ir šonų rodo mano negailestingą rankų darbą.

– Nesuprantu, iš kokio kosmoso tu nusileidai, Ana! Nė viena moteris nesutiktų su tokiu šiurkščiu elgesiu, o tave tai tik dar labiau jaudina. – Pakšteliu jai į kaktą.

– Toks tokį surado, – pakėlusi akis mirtelti.

– Bet kol nesutikau tavęs, nebūčiau net pagalvojęs, kad man patiks toks grubus seksas. Tačiau jau buvau pavargęs maldauti žmonos meilės. Kartą per mėnesį, o jei gaudavau du – tai čia gimtadienis ir Naujieji metai viename. Bet seksas su ja būdavo puikus, todėl ilgai ir kentėjau. – Atsidūstu. – Tačiau dabar turiu tave, todėl brangioji žmonelė lai pasilieka savo kūną sau!

Nusikvatoju ir atgavęs jėgas vėl užvaldau Aną.

Nusiprausiu ir, išėjęs iš dušo, Aną randu jau apsirengusią ir pasiruošusią palikti mane.

– Kada vėl tave pamatysiu?

– Tik pašauk ir atbėgsiu, – mirkteli.

– Laukia ilgasis savaitgalis, todėl privalėsiu būti pareigingu vyru ir jį praleisti su šeima. – Prieinu prie Anos ir rankomis apsieju seksualų kūną. – Gal po jo iškart susimatysim čia? Būsi išbadėjęs. – Pasilenkęs bučiniais nusėju meilužei kaklą.

– Būtinai. Tik duok šio buto raktus, ir lauksiu pasiruošusi.

Čia mano slaptasis pasaulis ir į jį raktų nedaliju. Nenoriu, kad, be manęs, bute kas karaliautų. Čia mano – ir tik mano – ramybės uostas.

– Žinai, kad niekam raktų nuo šio buto neduodu, ir mažai kas žino apie jo buvimą. – Atsitraukiu nuo Anos. Pastebiu greit suvaldytą nepasitenkinimą, ir vėl jos veidą puošia šypsena.

– Na kaip nori, šelmi! Lauksiu skambučio. – Pakšteli man į lūpas ir, pasisukusi ant kulno, greit dingsta iš mano valdų.

Aš susiruošiu. Privalau grįžti į darbus, nes laukia susitikimas su rinkėjais. Nežinau, kiek dar žaisiu šį žaidimą. Jau pavargau nuo to. Pavargau nuo Kamilės, nuo jos šeimos. Pirmi santuokos metai buvo laimingi, bet kai trejus metus nesusilaukėme vaikų, sunerimau, nes labai jų norėjau. Norėjau sūnaus, didelės šeimos, todėl pirmiausia ėmiau ieškoti problemų savyje, bet gydytojai patvirtino – viskas gerai. Tada išdrįsau pasikalbėti su žmona. Iš pradžių ji suokė, kad neverta skubėti, – esą ne visi vaikų susilaukia greitai. Tačiau, galiausiai man pasiūlius kreiptis į specialistus, prisipažino esanti nevaisinga, tiksliau – pastoti gal ir pavyktų, bet tikimybė išnešioti kūdikį yra lygi nuliui. Ir štai vieną dieną tas stebuklas įvyko: Kamilė pastojo, bet jos organizmas vaisių sunaikino. Nedraugiška terpė gimdoje, kiaušintakių obstrukcija. Žmoną kažkas, atrodo, pakeitė, ji tapo pikta. Dingo noras suartėti, apsėdo vienintelė mintis, kaip susilaukti vaikų. Tarp mūsų ėmė

didėti praraja – pasirodo, mano svajoms nelemta išsipildyti. Kamilė ilgai varstė gydytojų kabinetų duris, abu lankėmės pas specialistus, tačiau veltui viskas. Pastoti daugiau nepavyko, o apsilankymai pas psichologą meilės nepridėjo, atvirkščiai – ji kažkur nutolo.

Giliai širdyje dar tikėjau, kad žmoną myliu, bet kiekvieną dieną tolome vienas nuo kito. Kalbėjomės apie įvaikinimą, labai norėjau mažylio namie ir net buvau pasiryžęs pabandyti auginti kitų žmonių kūdikį kaip savo, bet... Kamilė nenorėjo net pagalvoti apie ne savo vaikus. Vos tik užsiminus puldavo į isteriją ir kažkaip stebuklingu būdu dėl visko kaltu padarydavo mane.

Nežinau, kiek ilgai dar būsiu šioje santuokoje. Nežinau, kiek dar kęsiu Kamilės isterijas ir nepasitenkinimus. Kol šventai tikėjau savo meile jai, kol džiaugiausi kiekviena minute su žmona, daug ko nepastebėjau, labai į daug ką žiūrėjau pro pirštus, tačiau dabar tarp mūsų praraja. Vis dažniau pagalvoju apie ištuoką, bet iki šiol nesiryžtu visko nutraukti.

Skyrybos tikrai nepagerintų politinės mano karjeros. Rinkimai ant nosies, o šeimos žmogus tautai atrodo patikimesnis nei vienišius ar juolab išsituokęs.

Mano šiuo metu einamos ūkio reikalų ministro pareigos įpareigoja, neleidžia jaustis gyvenime laisvai. Privalau

griežtai laikytis visuomenei priimtinių normų. O vykdomas rinkimų planas į miesto merus mano gyvenimą pakiša po didinamuoju stiklu. Negaliu klysti.

– Kur vaikiojais? – vos įžengusį į namus, taip žmona pasitinka vyrą.

– Kai kurie žmonės turi darbus ir įsipareigojimus. Gal užmiršai? – kalbu piktai.

– Rėjau, tavo naktinėjimas mane veda iš proto. Tu man neištikimas? – jau švelniau klausia.

– Prie ko vedi šią temą? – viliuosi, gal pati Kamilė sumanys skirtis. Nors stipriai abejoju, nes jos šaknys apie mane giliai apsiraizgiusios.

– Aš taip tave myliu, kad beprotiškai bijau netekti. Bijau, kad paliksi dėl kitos, kuri pagimdys kūdikį, – pradeda verkšlenti kaip visada. Puikiai žino man jautriausią temą.

– Tikrai nesirengiu tavęs palikti dėl kitos šiandien. Bet, Kamile, mes nutolome vienas nuo kito. Tarp mūsų žioji jau nemaža praraja, – sakau visišką tiesą. Negaliu ilgiau meluoti sau ir jai.

– Suprantu, nuvyliu, negalėdama pastoti ir išnešioti vaikų, bet aš vis dar ta pati moteris, kurią pamilai. – Priėjusi apsideja rankomis, o galvą padeda ant krūtinės.

– Niekada neslėpiau, kad beprotiškai noriu vaikų. Bet ir niekada nesakiau, kad išsižadavęs dėl to, jog jų negali išnešioti, – kalbu šilčiau, – juk kadaise buvau išprotėjęs dėl meilės jai.

– Rėjau, prižadu padaryti viską, kad įgyvendinčiau tavo svajonę. Jau dabar ėmiausi tam priemonių. – Nesuprasdamas atitraukiu Kamilę ir nužvelgiu.

– Vėl pradėjai gydytis? Apie kokias priemones kalbi? – Viltis – kvailių motina.

– Ne, gydytis nėra prasmės. Bet žinau, kaip susilaukti mažylio. – Kamilės akys net žiba iš nekantrios.

– Ne kartą sakiau, kad galim pamėginti įsivaikinti.

– Žinau, mielas, kad tu ne prieš įsivaikinimą. Bet žinau geresnį būdą, kaip susilaukti mūsų mažylio, – pakštelį į lūpas.

– Kalbėk tiesiai, o ne mįslėmis. Kaip galime susilaukti? – negaliu slėpti pykčio. Jau penkerius metus esu maitinamas pažadais, kad turėsime vaikų, bet vis atsimušame į sieną.

– Surogatinė motinystė. Tau šie žodžiai nieko nesaiko? – išpūtusi akis mane stebi, o lūpose įžvelgiu pašaipą.

– Lietuvoje surogatinė motinystė neįteisinta. Kur rasime moterį, kuri išnešiotų kūdikį? Kur garantijos, kad ji mums atiduos jį? – Tokia priemonė man nepatinka.

– Įstatymai tam ir kuriami, kad jų būtų galima nepaisyti, – mirkтели. – Moterį jau radau, pateikiau siūlymą. Garantuoju, kūdikį atiduos. Reikia tik sulaukti atsakymo, bet, manau, ji sutiks. Mano mama privers sutikti, – nusivaipo Kamilė.

– Kuo čia dėta tavo mama? Kaip ji gali ką nors paveikti? Kiek mums tai kainuos? – nors puikiai suprantu, kad pinigai man ne kliūtis.

– Kainuoti nieko nekainuos, – klubais siūbuodama nueina prie baro ir lėtai pripildo taures svaigiojo gėrimo. O aš netveriu savo kailyje. Kaip man nepatinka tokie pokalbiai! Kol sužinai atsakymą, tos mįslės varo iš proto.

– Kamile, sakyk viską ir iš karto, nes žinai, kad kantrybė nėra stipriausia mano savybė, – griežtai pasakau ir paimu ištiestą gėrimą.

– Klėja, – ir nutyla.

– Kuo čia dėta tavo sesuo? – jau net balsą pakeliu.

– Mano atsakymas – Klėja. – Pažvelgia savo didelėmis akimis, kuriose matau lakstant velniūkščius. – Ji bus surogatinė mūsų mažylio motina. Ir nekainuos nė cento.

– Sutiko? – vis dar negaliu patikėti šiuo Kamilės sumanymu. Bet širdyje nubunda viltis.

– Dar ne, bet sutiks. Mama privers. – Stengiuosi neimti šių žodžių į galvą. Dabar džiaugiuosi atgijusia viltimi tapti tėvu.

Skaitykite likusius
220 iš 240 puslapių,
įsigiję šią knygą

www.obuolys.lt

KITI KNYGŲ FORMATAI:

**Audio
knyga**

**Elektroninė
knyga**

Ji trokšta padėti seseriai ir yra pasiryžusi saugoti jos paslaptį.
Bet net tobuliausi planai kartais yra pasmerkti netikėtai žlugti...

Dar būdama paauglė Klėja slapta žavėjosi savo sesers vyru, kuris jos nė nepastebėdavo. Uždraustus jausmus ji užgniaužė giliai savo širdyje. Sėkmingą politinę karjerą darantis žavus vyras buvo tolima svajonė, o realybėje Klėja tenkinosi ne tokio pavojingo jos širdžiai vaikino dėmesiu. Šeimos atstumta, kukli mergina mėgavosi ramia kasdienybe ir studijomis, apie kurias visada svajojo... kol vieną dieną Kamilė nesikreipė į seserį prašydama ypatingos paslaugos.

Tai, ko prašė Kamilė, Klėja šokiravo ir privertė iš naujo prisiminti skausmo ir netekties paženklintą praeitį. Nors sesuo niekada nesiėlgė su ja maloniai, nors kaina, kurią turėtų sumokėti – pernelyg didelė, Klėja nepaklausė draugių išpėjimų, užgniaužė nusivylimą, kai ją dėl priimto sprendimo paliko vaikinai, ir galiausiai pasidavė šeimos spaudimui. Ji išnešios dėl nevaisingumo kenčiančios sesers kūdikį.

Po ilgo laiko vėl išvydusi savo pirmąją meilę, sesers vyrą, Klėja suvokia, kad jos jausmai ne tik neišblėso, bet dabar tapo sunkiai valdomi ir dar sunkiau slepiami. Susidomėjęs vyresnio vyro žvilgsnis, atsitiktiniai prisilietimai, atsargūs pokalbiai ir bundantys aistringų geismo kupini abipusiai jausmai veda pavojingu keliu...

Netikėtumai Klėjai pastojus, nevaldomas Kamilės pavydas, Rėjaus ambicijos ir troškimai – netrukus trijulei tenka patirti ypatingus išbandymus. Ką Rėjus pasirinks, kai teks apsispręsti dėl santuokos ir karjeros? Ar jausmai, kurie sieja jį ir Klėją, pasirodys verti milžiniškos aukos?

BESTSELERIŲ
AUTORĖ
DOVILĖ
KUCEVIČIENĖ

ANNO 2004

Kiekviena nupirкта
knyga = pasodintas medis

www.obuolys.lt

Slaptas klubas

ISBN 978-609-484-730-1

9 786094 847301

Grafinė literatūra > Meilės romanas

vertė: D. Kucevičienė

SKAITANTIS ŽMOGUS YRA GRAŽUS